

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 183 / 16.06.2025

Biroul permanent al Senatului

183 / 16.6.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind protecția minorilor
sub 18 ani în fața conținutului nociv distribuit pe platformele
online de tip very large online platforms (vlop)**

Analizând propunerea legislativă privind protecția minorilor sub 18 ani în fața conținutului nociv distribuit pe platformele online de tip very large online platforms (vlop) (b193/29.05.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3389/02.06.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D414/02.06.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare protecția minorilor împotriva conținutului nociv distribuit pe platformele online foarte mari.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. În raport de obiectul specific de reglementare semnalăm că, la nivelul dreptului derivat al Uniunii Europene, prezintă incidență

dispozițiile Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), **act juridic obligatoriu în toate elementele sale și care se aplică direct în fiecare stat membru**, potrivit art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În acest sens, menționăm că art. 28 alin. (1) din regulament stabilește în sarcina furnizorilor de platforme online accesibile minorilor obligația de a institui măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor.

Prin considerentul (71) din preambulul regulamentului, sunt clarificate situațiile în care o **platformă online este accesibilă minorilor**, respectiv *„atunci când condițiile sale generale de utilizare le permit minorilor să utilizeze serviciul, când serviciul său este direcționat către minori sau este utilizat în mod predominant de aceștia sau când furnizorul are cunoștință în alt mod de faptul că unii dintre destinatarii serviciului său sunt minori”*.

În conformitate cu art. 19 din Regulamentul privind serviciile digitale, obligația prevăzută la art. 28 alin. (1) din regulament nu se aplică furnizorilor de platforme online care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, cu excepția cazului în care platforma lor online a fost desemnată de Comisia Europeană drept o platformă online foarte mare în conformitate cu art. 33 din regulament.

5. În vederea corelării și sistematizării legislației, semnalăm existența și în alte acte normative a unor norme care reglementează protecția minorilor în mediul online, după cum urmează:

a) art. 28 alin. (1), (2) și (4) din **Legea nr. 272/2004** privind protecția și promovarea drepturilor copilului:

„Art. 28. - (1) Copilul are dreptul la libertate de exprimare.

(2) Libertatea copilului de a căuta, de a primi și de a difuza informații de orice natură, inclusiv în mediul online, care vizează promovarea bunăstării sale sociale, spirituale și morale, sănătatea sa fizică și mentală, sub orice formă și prin orice mijloace la alegerea sa, este inviolabilă.

(...)

(4) Părinții nu pot limita dreptul copilului minor la libertatea de exprimare decât în cazurile prevăzute expres de lege”.

b) art. 32 alin. (1) pct. 11, 42 și 43 din **Legea nr. 50/1994** privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2.065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic instituie o serie de contravenții față de furnizorii de platforme online accesibile minorilor.

Prin urmare, având în vedere prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora „*reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ*”, este de analizat dacă proiectul nu ar trebui să modifice și să completeze Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. În considerarea impactului propunerii legislative asupra drepturilor și libertăților minorilor, apreciem că este necesară o **evaluare preliminară a impactului reglementărilor propuse asupra drepturilor și libertăților fundamentale** ale acestora, care să însoțească propunerea legislativă, astfel cum prevede art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000.

7. Referitor la sfera de aplicare a prezentei propuneri legislative, care vizează doar **platformele online foarte mari**, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative, precizăm că Regulamentul privind serviciile digitale stabilește, la art. 28, cadrul general privind protecția minorilor în mediul online, normă care îi vizează pe toți **furnizorii de platforme online**.

În temeiul art. 28 alin. (4) din Regulamentul privind serviciile digitale, Comisia Europeană a pus recent în dezbatere, până la data de 10 iunie 2025, proiectul de **Orientări privind măsurile de asigurare a unui nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate online pentru minori**. Aceste orientări, care propun o serie de **obligații pentru furnizorii de platforme online accesibile minorilor**, vor avea rolul de a promova o abordare unitară a protecției minorilor în mediul online la nivelul tuturor statelor membre ale Uniunii Europene, prezentând soluții și exemple de bune practici pe care fiecare stat membru le poate urma.

Așa cum se precizează în capitolul 2 al proiectului de Orientări ale Comisiei referitor la sfera de aplicare, normele prevăzute la alin. (1)-(3) al art. 28 din Regulamentul privind serviciile digitale stabilesc o serie de **reguli referitoare la toți furnizorii de platforme online**, după cum urmează:

- furnizorii de platforme online accesibile minorilor au obligația de a institui măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor;

- furnizorii de platforme online nu prezintă pe interfețele lor comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarului serviciului, atunci când știu cu un grad rezonabil de certitudine că destinatarul serviciului este minor;

- furnizorii de platforme online nu au obligația să prelucreze date cu caracter personal suplimentare pentru a evalua dacă destinatarul serviciului este minor.

Potrivit proiectului de Orientări ale Comisiei, și alte prevederi ale Regulamentului privind serviciile digitale vizează, de asemenea, asigurarea protecției minorilor în mediul online. Printre acestea se numără, *inter alia*, mai multe dispoziții prevăzute în Secțiunea 5 a Capitolului III din regulament, care impun **obligații suplimentare furnizorilor de platforme online foarte mari** și motoarelor de căutare online foarte mari.

Astfel, furnizorii de platforme online foarte mari trebuie să realizeze o evaluare a riscurilor sistemice din cadrul Uniunii Europene care sunt cauzate de proiectarea sau de funcționarea serviciilor furnizate și a sistemelor lor aferente, inclusiv a sistemelor algoritmice, sau de utilizarea serviciilor lor, inclusiv a riscului producerii unor efecte negative reale sau previzibile asupra protecției minorilor.

De asemenea, furnizorii de platforme online foarte mari trebuie să adopte, printre altele, măsuri specifice pentru a proteja drepturile copilului, inclusiv instrumente de verificare a vârstei și de control parental sau instrumente menite să ajute minorii să semnaleze abuzuri sau să obțină sprijin, după caz.

Precizăm că, potrivit art. 33 alin. (1) din Regulamentul privind serviciile digitale, o platformă online este desemnată prin decizie a Comisiei Europene **platformă online foarte mare dacă are un număr**

mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniunea Europeană mai mare sau egal cu 45 de milioane.

În concluzie, în ceea ce privește protecția minorilor în mediul online, Regulamentul privind serviciile digitale vizează toți furnizorii de platforme online și, în același timp, stabilește o serie de obligații suplimentare în privința furnizorilor platformelor online foarte mari.

8. Referitor la definirea și utilizarea noțiunii de „**conținut nociv**” în cuprinsul propunerii legislative, precizăm că Regulamentul privind serviciile digitale nu abordează acest tip de conținut, ci definește, la art. 3 lit. (h), și utilizează noțiunea de „**conținut ilegal**”, respectiv *„orice informație care, în sine sau prin raportare la o activitate, inclusiv vânzarea de produse sau furnizarea de servicii, nu este conformă cu dreptul Uniunii sau cu dreptul oricărui stat membru care este conform cu dreptul Uniunii, indiferent de obiectul sau natura exactă a dreptului respectiv”*.

În sensul Regulamentului privind serviciile digitale, *„conceptul de «conținut ilegal» ar trebui să reflecte în linii mari normele existente în mediul offline. În special, conceptul de «conținut ilegal» ar trebui să fie definit în sens larg pentru a acoperi informațiile referitoare la conținutul, produsele, serviciile și activitățile ilegale. În mod deosebit, acest concept ar trebui înțeles ca referindu-se la informațiile, indiferent de forma lor, care, în temeiul dreptului aplicabil, sunt ele însele ilegale, cum ar fi discursurile ilegale de incitare la ură sau conținutul cu caracter terorist și conținutul discriminatoriu ilegal, sau care, în temeiul normelor aplicabile, sunt declarate ilegale deoarece se referă la activități ilegale. Exemplele ilustrative includ partajarea de imagini care prezintă abuz sexual asupra copiilor, partajarea ilegală neconsensuală de imagini private, urmărirea în mediul online, vânzarea de produse neconforme sau contrafăcute, vânzarea de produse sau furnizarea de servicii cu încălcarea dreptului privind protecția consumatorilor, utilizarea neautorizată a materialelor protejate prin drepturi de autor, oferirea ilegală de servicii de cazare sau vânzarea ilegală de animale vii”* (considerentul (12) din preambulul Regulamentului (UE) 2022/2065).

Prin urmare, în măsura în care nu este ilegal, conținutul dăunător sau nociv nu este tratat în Regulamentul privind serviciile digitale precum conținutul ilegal. Regulamentul impune doar măsuri de eliminare sau de încurajare a eliminării conținutului ilegal, cu respectarea deplină a libertății de exprimare.

9. Sub rezerva considerentelor anterior menționate, formulăm în cele ce urmează o serie de observații și propuneri de tehnică legislativă și de redactare a textului proiectului de lege.

9.1. Ca observație cu caracter general, apreciem că unele dintre prevederile acesteia sunt de natură a nu îndeplini în întregime condițiile de calitate a legii reținute în jurisprudența Curții Constituționale, pentru considerentele prezentate în cuprinsul prezentului aviz.

Astfel, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale - de exemplu, **Decizia nr. 845/2020** - „*legea trebuie să întrunească cerințele de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, iar legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe. Curtea a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează*”.

În cadrul controlului de constituționalitate - de exemplu, prin **Decizia nr. 104/2018** - Curtea a constatat că „*principiul legalității a fost analizat inclusiv prin încorporarea normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Temeiul constituțional al valorificării normelor de tehnică legislativă în controlul de constituționalitate a fost identificat așadar în dispozițiile art. 1 alin. (3) «România este stat de drept [...]»», precum și ale art. 1 alin. (5), «În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”.

De asemenea, prin **Decizia nr. 62/2018**, Curtea Constituțională a statuat că „*pentru relevanța constituțională a principiului legalității, esențial este ca prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, care să nu întrunească cerințele clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității normei juridice, legiuitorul să fi adus atingere în final unor drepturi, libertăți sau principii de rang constituțional*”.

9.2. La titlu, în ceea ce privește expresia „*protecția minorilor sub 18 ani*”, aceasta trebuie corelată cu prevederile art. 38 alin. (1) și (2) Codul civil, potrivit cărora **este majoră persoana fizică ce a împlinit vârsta de 18 ani, dobândind astfel capacitate de exercițiu deplină**.

Totodată, din interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) coroborate cu art. 40, art. 41 și art. 43 din Codul civil, rezultă faptul că au capacitate

deplină de exercițiu și **persoanele minore căsătorite, precum și cele necăsătorite, care au împlinit vârsta de 16 ani și cărora, pentru motive temeinice, instanța de tutelă le-a recunoscut capacitatea deplină de exercițiu.**

Ca urmare, recomandăm ca enunțul să se raporteze la **capacitatea de exercițiu** a persoanelor vizate.

Observația este valabilă și pentru norma propusă la **art. 1**, în ceea ce privește expresia „minorilor cu vârsta sub 18 ani”.

De asemenea, propunem ca expresia „platformele online de tip very large online platforms (vlop)” să fie redată, în acord prevederile Regulamentului privind serviciile digitale, sub forma „platformele online **foarte mari**”.

9.3. La **art. 1**, semnalăm că nu este stabilită o prescurtare sau un acronim pentru sintagma „platforme online foarte mari”. În schimb, în cuprinsul actului normativ sunt folosite, în mod neunitar, atât termenul „platforme”, cât și expresia „platforme VLOP”.

Sub rezerva stabilirii unui termen utilizat convențional sau a unui acronim pentru sintagma „platforme online foarte mari”, care va fi folosit unitar în tot cuprinsul legii, precum și pentru precizia normei, recomandăm ca partea finală a acesteia să fie reformulată astfel: „... **împotriva conținutului** nociv distribuit pe platformele online foarte mari, denumite în continuare ..., astfel cum sunt reglementate la **art. 33 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)**”.

9.4. La **art. 2**, la **partea introductivă**, pentru precizia normei, recomandăm următoarea formulare:

„Art. 2. – În sensul prezentei legi, prin «conținut nociv» se înțelege orice **conținut distribuit prin intermediul unei platforme online foarte mari care îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:**”.

La **lit. f)**, considerăm că exprimarea „afectează dezvoltarea emoțională și cognitivă a minorului” este lipsită de precizie și previzibilitate, cu atât mai mult cu cât sancțiunile aplicabile furnizorilor de platforme foarte mari, în cazul nerespectării prevederilor prezentei legi, sunt deosebit de severe.

Considerăm că din formularea normei ar trebui să rezulte că este vorba de acel conținut care, prin natura sa, prin frecvență sau prin modul

de prezentare, este susceptibil să afecteze semnificativ dezvoltarea emoțională și cognitivă a minorului, de exemplu inducerea de teamă, anxietate sau percepții denaturate asupra realității.

9.5. La art. 3, dar și la alte norme din proiect, considerăm că obligațiile instituite nu ar trebui să vizeze platformele online foarte mari, ci **furnizorii** unor astfel de platforme.

Pe de altă parte, considerăm că formularea „mecanism verificabil de vârstă” este inexactă și lipsită de claritate și previzibilitate. Referitor la acest aspect, art. 35 alin. j) din Regulamentul privind serviciile digitale prevede că *„furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari instituie măsuri de atenuare rezonabile, proporționale și eficace, adaptate la riscurile sistemice specifice identificate în temeiul articolului 34, acordând o atenție deosebită impactului măsurilor respective asupra drepturilor fundamentale. Astfel de măsuri pot include, după caz: (...) adoptarea de măsuri specifice pentru a proteja drepturile copilului, inclusiv instrumente de verificare a vârstei și de control parental sau instrumente menite să ajute minorii să semnaleze abuzuri sau să obțină sprijin, după caz”*.

Prin urmare, propunem revederea și reformularea normei respective.

9.6. La art. 4, referitor la sintagma „control parental”, precizăm că ipoteza juridică a **controlului părinților** se circumscrie celei a **autorității părintești**, definită la art. 483 alin. (1) și (2) din Codul civil, ca fiind „ansamblul de drepturi și îndatoriri care privesc atât persoana, cât și bunurile copilului și aparțin în mod egal ambilor părinți”, iar „părinții exercită autoritatea părintească numai în interesul superior al copilului, cu respectul datorat persoanei acestuia, și îl asociază pe copil la toate deciziile care îl privesc, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate”.

Menționăm, totodată, că potrivit prevederilor art. 484 din același act normativ „autoritatea părintească se exercită până la data când copilul dobândește capacitatea deplină de exercițiu”.

9.7. La art. 5, semnalăm că, prin utilizarea sintagmei „reprezentant legal”, nu se realizează unitatea terminologică cu art. 4, unde este utilizată expresia „părinți/tutori”.

9.8. La art. 6, expresia „serviciu de mediere digitală” este lipsită de claritate și previzibilitate, fiind necesară reformularea acesteia.

9.9. La art. 7, sintagma „autoritate competentă” este lipsită de precizie și previzibilitate; prin urmare, se impune reformularea acesteia, în raport cu noțiunile stabilite în cuprinsul Legii nr. 50/20204 și al Regulamentului privind serviciile digitale, după cum urmează:

- *coordonator al serviciilor digitale*, definit la art. 4 alin. (1) lit. b) din lege, calitate în care a fost desemnată, potrivit art. 14 alin. (1), Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM);

- *autoritate relevantă*, definită la art. 4 alin. (1) lit. b) din lege (în ceea ce privește reglementarea activității autorităților relevante, a se vedea Capitolul III din lege);

- *notificator de încredere*, reglementat la art. 22 din Regulamentul privind serviciile digitale, în România acest statut fiind acordat, potrivit art. 23 alin. (1) din lege, la cerere, de către ANCOM.

De asemenea, propunem eliminarea cuvântului „maximum”, ca superfluu.

9.10. La art. 8, expresia „încalcă prevederile prezentei legi” nu poate fi reținută, în forma propusă, în cuprinsul unei norme de constatare și sancționare a contravențiilor, întrucât este lipsită de precizie și previzibilitate. Norma respectivă trebuie să facă trimitere expresă la prevederile din lege a căror nerespectare constituie contravenție sau, după caz, să stabilească ea însăși faptele care constituie contravenții.

De asemenea, semnalăm că art. 8 nu conține un alineat care să prevadă agenții care constată contravențiile și modul de constatare a acestora.

Totodată, având în vedere cuantumul amenzilor, care poate depăși limita maximă prevăzută la art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, norma preconizată trebuie să precizeze că reprezintă o derogare de la prevederile respective ale acestei ordonanțe.

Referitor la raportarea cuantumului contravențiilor la cifra de afaceri a furnizorilor de platforme online, semnalăm că propunerea legislativă nu prevede modul în care se calculează respectiva cifră de afaceri. Privitor la acest aspect, precizăm că Regulamentul privind serviciile digitale definește la art. 3 lit. (x) noțiunea de „cifră de afaceri”, prin trimitere la art. 5 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi.

De asemenea, considerăm că legea propusă trebuie să conțină și o normă care să vizeze stabilirea cuantumului amenzii în cazul furnizorilor de platforme online nou-înființați, a căror cifră de afaceri nu poate fi determinată.

Referitor la regimul sancțiunilor, cu titlu de exemplu, facem trimitere la prevederile referitoare la constatarea și sancționarea contravențiilor din Legea concurenței nr. 21/1996 și din Legea nr. 50/2024.

Pe de altă parte, semnalăm că aplicarea unor sancțiuni contravenționale furnizorilor de servicii intermediare sau, după caz, furnizorilor de platforme online accesibile minorilor este prevăzută și în cazul nerespectării unor prevederi ale Legii nr. 50/2024, respectiv art. 32 alin. (1) pct. 11, 42 și 43. Aceste contravenții se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la maximum 6% din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare, categorie din care fac parte și platformele online.

În consecință, este necesară revederea și reformularea normelor referitoare la constatarea și aplicarea contravențiilor, în acord cu observațiile anterior menționate.

9.11. La art. 9, norma propusă este lipsită de precizie și previzibilitate. Prin urmare, se impune stabilirea explicită a atribuțiilor ANCOM, respectiv ale Consiliului Național al Audiovizualului (CNA) care contribuie la aplicarea prevederilor prezentei legi. Raportat la serviciile digitale, menționăm și alte normative cu incidență în materie, respectiv Legea nr. 50/2024, care stabilește pentru ANCOM o serie de atribuții, inclusiv în calitatea acestuia de coordonator al serviciilor digitale, precum și Legea audiovizualului nr. 504/2002, care prevede o serie de atribuții în sarcina CNA în ceea ce privește platformele de partajare a materialelor video.

Totodată, se vor elimina expresiile „(ANCOM)” și „(CNA)”, ca superflue. Observația este valabilă în mod corespunzător și pentru art. 10 alin. (1).

9.12. La art. 10, pentru unitate de redactare, propunem eliminarea denumirii marginale. Precizăm că, potrivit art. 47 alin. (5) din Legea nr. 24/2000, denumirile marginale sunt specifice codurilor și legilor de mare întindere.

La alin. (1), semnalăm că norma nu prevede nici actul subsecvent prin care se aprobă Programul național în domeniul educației media

și alfabetizării digitale, nici un termen de aprobare a acestuia de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Referitor la acest aspect, recomandăm ca programul respectiv să fie aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, cu consultarea Consiliului Național al Audiovizualului și a Departamentului pentru Relații Interetnice.

La **alin. (2) și (3)**, pentru un plus de rigoare în exprimare și în acord cu normele de tehnică legislativă, sugerăm ca textul să fie reformulat astfel:

„(2) Programul național prevăzut la **alin. (1)** cuprinde următoarele măsuri:

a) **inclusiunea în curriculumul național din învățământul preuniversitar a unor module obligatorii privind educația media, alfabetizarea digitală, dezvoltarea gândirii critice, protecția datelor cu caracter personal și identificarea conținutului nociv;**

b) **desfășurarea de campanii naționale de informare adresate părinților și cadrelor didactice;**

c) **elaborarea și distribuirea de materiale informative și educaționale.**

(3) În cazul minorilor aparținând **minorităților naționale**, materialele informative și educaționale **prevăzute la alin. (2) lit. c) se traduc în limba maternă, în parteneriat cu organizațiile reprezentative ale minorităților naționale.”**

9.13. La art. 11, potrivit uzanțelor de redactare, partea finală a normei va fi redată astfel: „... la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 380/06.06.2025